

KÖSZÖG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeteti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden vasárnapon.

Szerkesztőség:

a táblaház iskola-utczai részében.
Kéziratok, levelek a egyéb a lap szerkesztését illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Kiadóhivatal: városkör 81. sz. a nyomdában.

Előfizetési pénzek és red. amállék a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Emberrt a nyelve öli meg.

Lapunknak, a *Köszög és Vidéke*-nek legutóbbi számában a *hírek* rovatában említést tettünk és természetesen, elítélőleg nyilatkoztunk a nálunk nagyon divatra kapott anonym levelezésekről, melylyel bizonyos emberei e városnak a legaljasabb cselekedetekre ragadtatják magukat akkor, mikor a mások becsületét rántják sárba és sokszor egész családok nyugalma teszik tönkre. Nem ok nélkül szólalunk fel ezuttal is és lapunk e helyén. Szörnyűséges, alávaló dolog az, a mit itt szivtelen emberek mivelnek. Nem terveznek házasságot, nem foghat ember valamihez, hogy abba, tehát a mások ügyeibe, bele ne ártsa magát egy-két, vagy még több hitvány *anonymus*, egymásután küldve vagy az egyik vagy a másik félnek a „barátságos, figyelmeztető“ (?) sorokat. Hogy e sorokban azután csupa piszkok, hazudozások, rágalomok foglaltatnak, az nyilván való. Teszik pedig ezt olyanok, a kik a mások becsületét semmibe sem veszik. Teszik irigységből, boszúból. De teszik még azért is, mert a megszólítás rútságuk, mely második természetüké vált. Egészen rájuk lehet ismerni a híres firmákra. Tétlenül támolyognak a nap minden szakában; foglalkozásuk a semmittevés, mellékfoglalkozásuk pedig a hirgyártás. Vannak nők e szép városban, a kik nemesebb foglalkozás hiányában naponkint nyakukba veszik a várost csak azért, mert otthon nem találnak dolgot és csak ujság, tracs után áhítoznak. Nem hiába mondja Izrael népének vallási könyve, a Talmud egy helyen: „A teremtő tiz font csacsakassággal ajándékozta meg az emberi nemet,

melyből a nők rögtön kilencz fontot foglaltak le maguknak.“ Nálunk az egész adagot biztosították a maguk nemének és bűnös szerepet visznek. Szapulják ellenségüket, mossák barátjukat, a miben csupán az az igazság, hogy barátnak és ellenségnek egyforma mértékkel adogatnak. — „Hallotta ön, nekem legalább úgy beszéltek, hogy N. N.-éknek nincs mit enniük?“ — No hisz ez semmi, — mondja a másik, ki ezt már készpénz gyanánt veszi — de rossz házastársak is. Istenem, mennyire másképen van ez mi nálunk! Az én férjem annyi pénzt ad nekem, a mennyi csak kell, azután szeretjük egymást, hogy majd belebolondulunk.“ — Megy az első tovább: „No hallja, milyen pazarok ezek az N.-ék. A bolond férfi minden pénzét a feleségének adja, el is hiszem, hogy így lefelé mennek. A vén majmok, jobban tennének, ha spórolnának és ne nyálnak-faluák egymást, mint az ifju szerelmesek. Neveti őket az egész világ.“ — Találkozik két nő a piacon: „Látja azt a czifra kisasszonyt? nagyon öltözködik most, mert N. ur udvarol neki. „Azt mondják“, hogy el is veszi, hanem egy kis baj van: szegény a leány.“ „No bizony — feleli a megszólított — majd el megy N. urnak az esze, van itt leány elég és gazdagabb. Az én szerelmes magzatomnak p. már 10 esztendő óta készül a kelengye, azután szép nevelése van, akár egy gróf-kisasszonynak. Őt is kérték, de biz' mi nem adtuk.“ — Elválnak, hogy elmondják jól megtoldva a hallottakat. Az egyik: „N-ék leányát kérte N., hallotta? de nem adták; bizony pedig adhatták volna, mert nagyon össze-illenének. Uras mindkettő, majd elkötenék az

apjuk pénzét.“ — másik: „Mit N. ur, no az csak örüljön, ha nem kapja meg azt a szerencsétlen teremtet. Se főzni, se varni nem tud, mindig csak a férfiak után b'lundul, Jaj lesz annak, a ki feleségül kapja azt a pávát. Meg is mondom N. urnak, hogy csak örü ön, hogy kosarat kapott.“

Igy és ehhez hasonló — mert mi ezt csak példál hoztuk fel — tesznek a nők, így jó részben a férfiak, a kik tartózkodóbbak ugyan a hírek tovaadásában, de a gyártásban nem állanak mögötte a nőknek. Hydra ez, mely a társadalom mocsarában tanyáz s melynek nincsen Herkulése. Ennek kifolyásaként azután Köszögen nem férhet meg állandóan két család egymás mellett. Minden ember külön szakad, külön tesz, vesz, a legtöbb esetben mások ellen, a minek természetesen az a következménye, hogy sok a iarma, veszekedés, legkevesebb pedig a békeség. Átmegy ez a község életbe is, hol szintén nincs összetartás, de annál több a gáncoskodás, a piszkolódás. Egymást károsítják az emberek; kárára tesznek a városnak. A milyen az egyes családok élete, olyan a községi élet: összeférhetetlen, meddő. A mint a családok agyarkodnak egymás ellen, ekként sáfárkodnak a községi életben: bizalmatlanok, gáncoskodnak az emberek. Hogy ennek jó vége nem lesz, több mint bizonyos. Társadalmi életünk a legkoszaltabb, a legrosszabb; a községi élet nem sokat ér. A családi életből e nyavalya átragad a községi életbe, s ez ott szintén pusztít.

Jó emberek, városatyáink, vigyázzatok, hogy tovább ne terjedjen a bacillus, mert vesztére lehet

TÁRCZA.

Az 1848—49-iki országos ereklyetár.

„El ne feledd a mezőt,
Ahol érted a bátrak elesetek.“ —

Ezt a verset dicő Vörösmartink fordította angolból és tette közzé az ötvenes évek elején; és akkor mindenki tudja, hogy kinek ezöl és mit jelent ez?

Olyan sor ez, hogy keretbe kellene foglalni, hogy minden magyar ember szobája falára függeszse föl örökös figyelmeztetőül.

Mert lehet valaki a fönnálló törvényes alap becsületese bive, az uralkodó háznak, a monarchiának leg-tántoríthatlanabb védője, lelkesedhedik a királvért, híven, hogy Ferencz József érdemesebb arra, mint Mátyás óta bármely előde; de nincs oly ár, a miért szabad volna földadnunk, a 48—49-iki küzdelem emlékéit; mert viszont ez a küzdelem képezi négy század óta lefolyt, életünk — sőt talán egész történelmünk — legdicsteljesebb korszakát.

Mert illő hála és kegyelet Bethlen, Bocskay, Thököly, Rákóczy neveinek, de mindezek diadalai nem voltak teljesek. Egyedül csak a 48—49-iki merközős bizonyította be, hogy erősebbek vagyunk Ausztriánál.

És ha, mert ennek el kell következni valamikor, tán közelebb, egy nagy nemzetközi háboru után, e monarchiában nemcsak a politikai, de a katonai vezetés is a mi kezünkbe kerül, ennek a szerencsés, természetes fordulatnak is a 48-iki cselekvés tette le az alapját. Ebből a fölfogásból indulva ki, hiszem én, hogy eme fényes korszak emlékének művelése egyáltalán nincs ellentétben az uralkodóház iránt elvállalt kötelezettségünkkel.

Biztató tünetnek tartom annál fogva, hogy az ifjabb nemzedék ez idők kultuszának mint egy állandó templomot igyekszik emelni, összegyűjtve az erre vonatkozó emléktárgyakat.

Sokszor eszembe jut egy hajdani gazdasági szaklapnak remek jelszava:

„Hozzunk mezőgazdaságunkba helyes arányokat.“
Helyes arányokat! Igenis ez elvet kell szetue előtt tartania a leggazdagabb népeknek, de annál inkább a szegényebbeknek. Ne szórjuk ki a mi kevés pénzünket a fölöslegekre, vagy a kevésbé sürgőse. Tartassunk helyes egy m'asutánt abban, mi a leghasznosabb? és azt szerezzük be legelőbb.

Egyes városok monografiájára, egyes szakmák leírására, a miket senki nem olvas: immár sok ezeket, tán százezreket meghaladó összegeket adunk ki eddig-él. Hogy a juhásznak milyen a görbe botja, hogy a halásznak milyen a varája, pipája, dohánytartó kötőke; ez talán mégis oly ága a tudásnak, melynek művelésével még nem vetjük meg nemzeti létünk, függetlenségünk alapját, sem pedig az európai tudományos világot mozgató nagy kérdések megoldásának dicő versenyében részt nem veszünk.

A létért való küzdelem lázas versenyében munkálkodó mai és későbbi ivadéknak szüksége lesz arra, hogy látás-futása közben olykor megállítsa, a lönnébb idézett fölírat, melyet az állandó országos ereklyetár homlokzatára velnék fölvésendőnek, nagy arany betűkkel:

„El ne feledd a mezőt, a hol érted a bátrak elesetek.“

És erre éppen olyan hely volna legalkalmasabb, a mind éppen kérdés tárgyává is lett, a városliget előtti király pavillon. Távól a város üzér zajától, az üdülés, ábrándozás e kedvelt menhelyén, a szemlélődő épen a kellő hangulatot és időt nyeri az emlékek fölírti kegyeletes elmélkedésbe való elmerülésre.

Talán csak fölösleges mondanom, hogy a budapesti városligetet értem?

De talán még so; mert különös az, hogy a természeti törvényekkel merőben ellenkező jelenségekkel találkozunk ez új órában. Hogy a gyöngébb tudj: legyőzni az erősebbet, a kisebb a nagyobbat, a személyes helyi érdek az országosat, német Esztergom Budapestet, Arad, Kolozsvár Budapestet.

Mert ez utóbbi két város is gyűjteni kezd a 48—49-iki szabadságharc emléktárgyait. Ez fölöttebb dicőreos, nemes igyekezet Minden nagyobb környékkel bíró magyar városnak ezt kellene tennie. Nem azért, hogy a mi ez örökké emlékeztető időből fenmaradt mindent összegyűjtsenek s összeszedett egyazonos tárgyból egész piramisokat állítsanak. Más a személyes, családi, vagy országos ereklyetár. Egy zászló száz darabra tépve, lehet ereklyéje száz családnak. Az országos gyűjteményben elég, ha egy tárgyból egy példány van meg. Ha az ország több vidéknek nagyobb központján alalul egy-egy gyűjtő szervezet, a siker nagyobb lenne s az országos gyűjtemény teljesebb lehet, mint ha a gyűjtés csak egy központból indul ki.

Hogy akár egy család, vagy egyes ember, akár egy város kegyelettel tartson falai között szabadságharcunkból fennmaradt és kétségtelenül hiteles néhány darab emléktárgyat, fegyvert vagy ruhadarabot, esetleg egy kis muzeumot effélékből, a mint hogy ez így is van, ez ellen senki kifogást nem tehet. De vajjon ki tartaná helyes választásnak, ha annak idején az alapítók a nemzeti muzeumot nem a fővárosban, hanem például Brassóban állítják fel? Egyedül azon évrre támaszkodva, hogy — legyen valamije Brassónak is.

Ugyan ezen érv hangoztatása mellett az akademiát lehetne Pozsonyba, a nemzeti színházat Temesvárra, az országgyűlést Újvidékre, a műcsarnokot Debreczenbe helyezni. S így tovább.

a közéletnek. Családapák, örizedjetek a tűz hely fölött és csináljatok rendet óvéitek körében, mert „valami rothad Dániában”.

Felhívás a hazai közönséghez Baross Gábor emléksobrára leendő adakozásra.

Ere-szobrot annak, aki életében is ére volt. Mintája az igaz férfinak, a hazafinak, a kormány-férfinak.

Kinek alkotásait hirdeti vas és arany. Aki Magyarországot önmagához közel hozta. Aki a honti ipart és kereskedelmet saját piedestál-jára állította.

Aki vaskaput tört Dunánknak, aranykaput épített Fiuménknak.

Baross Gábor szobra legyen az utókor előtt látható jelvénye a munka megdicsőítésének.

A nép filléreiből gyűljen össze az érc-tömeg, mely szobrát alkotni fogja.

A hatalmas alak, ki életében, mint Atlasz, hordozta vállán hazáját, hordozza azt ez érc-szobor alakjában is az idők végtelenségéig!

E felhívással fordulnak a nemzethez, Baross Gábor emlékének méltó megörökíthetése végett.

A nemzethez, mely életében annyi ragaszkodással viseltetett iránta, halálában mélyen gyászolta, hogy állíthassuk fel lehetőleg mielőbb a fő- és székváros keleti vaspályaháza előtti díszes téren azon fertiu érc-szobrát, kinek nagy alkotásai között legnagyobb mégis csak a hazai közlekedésügy ujáteremtése vala.

A szoborra szánt adományok a soproni kereskedelmi és iparkamarához küldendők, mely kezelésüket magára vállalni szives volt.

Budapest, 1892. október hó 15-én.

Vassary Kólos

Magyarország hercegprímása, mint a Baross-szobor bizottság védnöke

Bárá Podmanický Frigyes

a szobor-bizottság elnöke.

Brázay Kálmán

a szobor-bizottság alelnöke.

Wahrmann Mór

a szobor-bizottság alelnöke.

J. Virág Béla

a szobor-bizottság jegyzője.

Szterényi József

a szobor-bizottság jegyzője.

Tordai Kádár Kálmán

a szobor-bizottság jegyzője.

Köszeg szab. kir. város legtöbb adófizetői az 1892. évi adókönyv szerint.

Név	Adóösszeg	Adóösszeg
A községi takarékpénztár (megbizott utján)	2691	72 kr.
* Unger Károly (iparkamarai kútag)	1045	34 "
Czeke József és társa (megbizott utján)	839	39 "
* Dr. Waisbecker Antal gyakorló orvos	804	78 "
Eitner Gusztáv molnár	562	02 "
* Major János prépost, városi plébános	544	30 "
Altalános takarékpénztár (megbizott utján)	500	15 "
Eszterházy herceg (megbizott utján)	463	15 "
* Markovits József ügyvéd	406	54 "
* Küttel István gyógyszerész	369	88 "
Popper Ignác rőfos-koreskedő	348	80 "
Handlei Vilmos vegyes kereskedő	344	25 "
* Lauringer János lakatosmester (iparkamarai kútag)	308	46 "
* Vidt Géza ügyvéd	295	50 "

Agyafurt okoskodással lehetne alkalmazni a régi gazdák amaz elméletét, hogy jobb, ha szanaszét van a birtok, mert ha a jég elveri egyhelyütt, a többi menten marad. De talán már ma nem szükséges bővebben bizonyítani, hogy mi a nagy központ fontossága a nemzetek életében? Német- és Olaszországot csak azért lehet századokon át apró darabokra szakadozottságban és megalázó helyzetben tartani, mivel az egység legfőbb és legerősebb kapcsa — a nagy központ — hiányzott mindegyiknél.

Kiszámíthatatlanul szerencsés körülmény, hogy hazánknak van egy oly központja, mely most már nagyságánál fogva is kizár minden versenyt a többi városok részéről. Ez a főváros az egész országé, annak minden egyes lakosa a Kárpáttól az Adriáig azt a magáénak tekintheti, büszke lehet rá, csak úgy mint maga a budapesti lakos.

Itt kell tehát központosítani mindent, a mi mindnyájunké egyaránt. Mind azt, a mit látni érdemes, tanulságos. Ennek fogva természetesen a szabadságharc emléktárgyainak csarnokát is.

Mert a földolog mindenben az, hogy a mi országos közintézmény, a mi oly természetű, hogy egyaránt kell kihatnia, mint a nap sugarainak, az ország összes tájaira, a nemzet egész egyetemére: annak a fővárosban a helye, mert csak itt egyedül e helyen teljesítheti e fönnnebb jelzett feladatát. Legyen a vidéki városoké mind az, a minék értéke mivel sem növekednék, ha itt volna a fővárosban; legyenek ott a szorosban helyi érdekű tárgyak. A rányi időszakos szökőforrás maradjon Ránkun, a radnai szent szűz maradjon meg Radnának, Hunyadi Mátyás szülőháza Koizavárnak. De hogy legsúlyosabb példakkal éljek: mi értelme volna annak, ha például a francziák a nagy Napoleon sírját nem Párisban, de valahol Perpignamban avagy Corsicában építik meg?

Czeke József	272	72 "
* Szovják Hugó	263	54 "
Köszegi szikviz-társulat (megbizott utján)	261	68 "
Perkovits Ferencz mészáros	258	31 "
Waisbecker Edéné, most férjezett	250	54 "
Czeke József (megbizott utján)	243	24 "
Sebőnbauer János magánzó	242	66 "
* Pffál János kir. közjegyző	240	73 "
Szoybold Károly mészáros	236	03 "
Paller András ácsmester	234	77 "
Gintner Mihály vendéglős	230	57 "
Glatzhoffer Samu kőműves mester	226	65 "
Waisbecker János magánzó	221	63 "
János Gyula fűszerkereskedő	216	48 "
* Dr. Gerhauser József, kir. aljárásbíró (ügyvádi oklevél.)	212	76 "
Özv. Pohlmüller Edéné magánzó	207	40 "
* Zarka Sándor magánzó (ügyvádi oklevél.)	205	44 "
Szoybold Frigyes mészáros	205	35 "
Özv. Purth Frigyesné magánzó	192	14 "
Korchmáros Menyhiert magánzó	186	01 "
Waisbecker Henrik magánzó	185	02 "
* Binder János ügyvéd	179	71 "
Schlögl János birtokos	176	60 "
* Kerner Ignác tanító (tanítói oklevél.)	174	50 "
Özv. Chernel Kálmáné	173	35 "
Domonkosreudi nővérek (megbizott utján)	164	59 "
Ritter Dániel mészáros		

A *-gal jelöltek adója kétszeresen van véve.

HIREK.

— **Áthelyezés.** Korchmáros János helybeli segédtelekkönyvvezetőt abból az alkalomból, hogy egyik közeli rokonát tettek ide járásbírónak, most a uémet-ujvári kir. járásbíróshoz helyezték át.

— **Városi közgyűlés.** Az összehalmozódott sok és fontos tárgy szükségessé tette egy városi közgyűlés összehívását, mely mult csütörtökre ezölt. Meg is jelentek a városatyák szép számban a kitűzött gyűlésre, melynek főtárgyát a jövő évi költségvetés képezte. Döcögve járt eleinte a közgyűlés szekere, de lassan csapába jutott és a tárgyalás folyt gyorsabban. Fejüket törték a képviselők a városi tanács és a gazdasági választmány előterjesztésén, a melyekbe végre is bele-nyugodtak. Csak a svábfalui allodium és a templom téglái nem akartak elsülni. Végre jókora szótöbbséggel a svábfaluiak által a városnak eddig járt évi 121 frtot a jövőre elengedték, s az épülő templom részére a kért százezer téglát megszavazták. — A jövő évi költség-előirányzat bevételeit 58,480 frt 73 krban, s a kiadásokét 70,203 frt 91 krban állapították meg úgy, hogy 11,723 frt 18 kr. fedezendő potadoval, a mi 32 845 frt 86 kr. kir. egyenes adóra kivette 36%-uak felel meg. A városi adósságok konvertálása ügyében leérkezett miniszeri jóváhagyás tudomásul vétetvén, a tanács előterjesztéséből a következő tűnik ki: A városnak 162,739 frt 39 krnyi adóssága van, melyből a regálé-kötvény eladásából befolyó összeggel törlesztetik 54,815 frt 39 kr., úgy, hogy 107,924 frt 89 kr-ra (45.100 frt regálé-kártalanítási és 9715 frt 29 kr. a korcsmárosok által a városnak megtérített összeg) száll le a várost terhelő adósság. A fenti 162,739 frt 39 krnak kamatai tettek 8505 frtot. A 107,924 frt 89 krnak kamatai tesznek 5670 frtot, a miáltal a szenvedő tőkék kamatai 2835 frttal kevesbed-nek. Ennek ellenében azonban eszik a regálé-kötvény

Hát néhány ember ode is elmenne azt megnézni, de van-e értelmes ember, a millióból, aki éven át Párisban megfordulva, meg ne tekintené annak legnagyobb nevezetességét, legérdekesebb látványosságát, ha semmi egyébbe nem jut is ideje?

A mi jelentőségénél vagy méreteinél fogva kiválik a vidékiesség keretéből, a mi közérdekű, annak a köz-pontban a helye.

Példának okáért az esztergomi bazilika, a primás palotája, udvara most csupán csak Esztergomé; ha pedig az Budapesten volna, akkor az egész országé lenne, és pedig megtízszereződött értékben. A fővárosban ma már, egyszer életében, a legzsebényebb ember is megfordul; nem jobb-e, ha itt meglegli mindazt együtt, a mi a nemzet szellemi, erkölcsi nagyságáról, vagyonságáról tanuskodik, mintha keresztül-kasul, össze-vissza kellene járni az egész magyar birodalmat, hogy ez elszórt, mondjuk elásozt — kincseket fölhalálja?

Az 1848—49-iki szabadságharcra emlékeztető tárgyak gyűjteménye is tehát emiunter a fővárosba való.

De mi okból kell most mindezeket elmondani? Egyfelől azért, mert mostanság nem egy, más kérdésben is előtérbe lép a helyi érdekek követelődése a központ jogos és szerű igényeinek rovására.

Másrészt pedig azért, mert a nemzeti érzületre egyenesen káros hatásának tartanám, ha a szabadságharcai emlékek tárlata magán vállalattá törpülne. Legyen e becses emlékek tára országos intézmény; templom, a hová mint ilyen szenthelyre, léphessen be mindenki.

De hiszen mind ez oly természetes, világos — minek mind ezekért szót vesztegetni?

Vajha úgy lenne... Vajha e főlészalálással nyílt ajtót törtem volna be!

Vajda János.

kamata 2030 frt, a korcsmárosok kártalanítására éven-ként fizetendő 136 frt 50 kr. Ezen, összesen 2166 frt 50 krt tevő összeget a 2835 frt megtakarított kamatból levonván, a kamatkeveslet lesz 668 frt 50 kr. — A városi örgyár-területnek a vizgyógyító-intézet céljaira való eladása iránt a végleges határozatot egy későbbi közgyűlésen hozzák meg. — Az Ege-fele alapítványi helyet R á b i Tófor nyerte el. — A legtöbb adófizetők névjegyzékét a közgyűlés elfogadta, s azt lapunk más helyén közöljük. — Az iparos tanoncz-iskola felügyelő-bizottságát, miután annak mandatumja lejárt és a közgyűlés nem akar most választásba bocsátkozni, további maradására kéri. — G á b r i e l György városi jegyzőnek négy heti szabadságot engedélyezett, s annak helyettesítéséről gondoskodott.

— **Halottak emléke.** Békében nyugvó halottaikról kegyeleteljesen emlékeztek meg a jóságos szívek. Számtalan munkás kéz foglalkozott a sírok tisztításával és díszítésével, s mikor elérkezett halottak estéje, ezernyi lángok fényében díszeskedett a sírkert. Megszóltak az imára hívó harangok, s a temető kápolnájában zsolozsmát rebegett a hívők sokasága. A temetőt késő estig sokan látogatták.

— **Megsemmisített eljárás.** Binder János helybeli ügyvéd, kit a szombathelyi esküdtzék vétkesnek talált a Tuczentaler Lajos mint városi pénztáros ellen elkövetett becsületsértésben és 50 frt pénzbüntetésre ítélt, tudvalevőleg semmisségi panasszal élt. A kuria a napokban döntött e sajtópörben, megsemmisítvén az egész eljárást, mivel a közhivatalnok hivatali kötelességeire vonatkozó támadások ellen eljárásnak csak hivatalból van helye. Köztudomásu dolog, hogy Tuczentaler Lajos annak idején a kir. ügyészséghez fordult, a hol azonban a *Günser Zustände* című cikkben ellene nem vétek sértést találni. A kuria most ez ügyben egyttal az eljárás megszüntetését is elrendelte, mivel az inkriminált cikk megjelenése óta több mint fél év telt el.

— **Bucsu.** A helybeli katolikus plébánia- és Svábfalu leányegyház templomának mára össze esik a bucsuja. Plébánia-templomunknak tudvalevőleg szt. Imre herceg, a svábfalui templomnak szt. Lénárd a védőszentje, Köszegen a mai napon a beuczés tanárok, Svábfaluban pedig Eberhard Gyula helybeli segédlelkész lesznek a fungáló papok.

— **Felügyelőbizottsági tagok.** Köszeg szab. kir. város képviselő testülete e hó 3-án tartott közgyűlésén az iparos tanoncz-iskola felügyelőbizottságába a régi tagokat választotta meg. Ezek: Major János prépost, városi plébános, Schneller Vilmos ág. ev. lelkész, továbbá Lauringer János, Markovits József, Paller András, Popper Ignác, Schindler Vilmos, Schlapfer Pál, Unger Károly. Az iskolát képviseli: Vass Károly és Wittinger Antal.

— **Pihenőből nyugalomba.** A város régi munkaszerető jegyzője, G á b r i e l György, négy heti szabadságot kapott. Az erejét a városi aktákba beleölt lelkiismeretes tisztviselő hír szerint teljes nyugalomba kivánczik, a miért már legközelebb nyugdíjaztatását fogja kérni. Köszeg város képviselő-testülete, mint minden ilyen alkalommal, előreláthatólag humanus eljárást fog tanusítani kiérdemült jegyzője nyugdíjaztatási ügyében.

— **Itt hagyja Köszegot** V a s s Károly ipariskolai igazgató — és rajz tanító, kit nem régen Maros-Vásárhelyen választottak meg tanítónak.

— **Közóhaj.** Itt járt a napokban kedves élet-párjával Szombathely népszerű polgármestere. Látta és bámulták. Nem azért, mert polgármester, hanem azért, mert polgármester és nő s. Nálunk Köszegen nő polgármestert nem ismernek, mert legényemberek székelnek a városházán. Akár hány embert bánt ez régóta. Akár hányan mondták a szombathelyi polgármester úttára: „szerencsés testvérváros, evvel is előre vagy!” A közóhajnak vélünk tehát kifejezést adni, midőn polgármesterünket egész tisztelettel arra kérjük, hogy jó példát mutatva szakítson már egyszer evvel a garçonéitell és mielőbb örvendeztesse meg közönségünket egy jóságos, bájos város-anyával.

— **Vége a szünetnek.** Az ország fő- és székvárosában föllépert kolera szünőfélben levén, az előadások most hétfőn újra kezdetüket veszik. Itthon időző egyetemi ifjaink a mai napon hagyják el városunkat, hogy ismét munkába álljanak.

— **A szénasav hatása.** Marton Károly helybeli polgár mult csütörtökön pinczéjébe ment, hol új bora forrott. Háborgó szőlőnedve majdnem életébe került. A szénasav elkábította és leterítette. Elmaradása feltűnének, ez utána sietett, de egy kiáltással szintén földre rogyott. A kiáltásra a házastársak leánya kiszaladt és lármát csapott, mire a szomszédok segítségre siettek és a szerencsére csak elkábult házastársakat egymás után elővonozták és életre keltették.

— **Magyarosodás.** A svábfalui iskolából hallottunk dicsegetes dolgokat. A gyermekek igen szép előmenetelt tesznek a magyar nyelv elsajátításában. Mostani gyónásukat egészen magyar nyelven végezték. Gratulálunk

Pohlhammer Mihály tanító urnak, a kinek az érdeme, hogy Svábfalu ifju nemzedéke magyarosodik.

— **Iparosok gyűlése.** A helybeli ipartestület a betegségyelőző pénztár megalkotása czéljából folyó hó 13-án délután 3 órakor a városi tanástermében közgyűlést tart, melyre nem csak az ipartestület kebelébe tartozó iparosok, hanem a törvény értelmében minden segédet és tanoncot tartó más iparos is, mint p. o. korcsmáros, kereskedő, posztós, nyomdász és molnár is meghívatik, a mennyiben az utóbbiak is hozzá járulni tartoznak.

— **Adakozás.** Az épülő templomra és felszerelésre mind sűrűbben folynak az adakozások. Még a szomszéd községek lakosai is felajánlják filléreiket a nagyszerű műre. A napokban Velemből hozott az ottani tanító, Horváth József egy csinos összeget, melyet a derék velemiek között gyűjtött: Az adakozók neveit és az adományozott összeget alább közlőszük: Horváth József tanító 2 frt, Balázs János 50 kr., Talasz János 50 kr., Török Jánosné 10 kr., Horváth Márton 20 kr., Török Márton 1 frt, Talasz József 70 kr., Katona Vendel 10 kr., Török Mihály 50 kr., Molnár János 10 kr., Jagadies János 50 kr., Jagadies Ferencz 10 kr., Jagadies Mihály 14 kr., Horváth János kedik 1 frt, Molnár Adám 10 kr., Rostouits István 10 kr., Katona Márton 20 kr., Katona Erzsé 30 kr., Takács János 1 frt, Hersics János 1 frt, Paor Ferencz 20 kr., Molnár Kálmán 10 kr., Madarász Józsefné 50 kr., Balla Nándor 1 frt, Szigeti János 16 kr., Molnár József 10 kr., Bónya Lajos 20 kr., Grozinger András 10 kr., Kutics Mihály 10 kr., Jagadies Marton 50 kr., Kapiller György 40 kr., Balázs József 40 kr., Bónya Márton 40 kr., Horváth János 20 kr., Szigeti János 40 kr., Molnár János 20 kr., Rostouits Rozi 20 kr., Horváth Péter 50 kr., Balázs Sándor 30 kr., Paor Mihály 10 kr., Horváth Péter 50 kr., Török Miklós 50 kr., Waltersdorfer Mihály 50 kr., Talasz Sándorné 20 kr., Katona Mihály 50 kr., Horváth János alsó 1 frt, Horváth Simon 50 kr., Takács István 1 frt, Farkas József 50 kr., Török Antal 40 kr., Kovács Pál 20 kr., Ecker József Kasznár Fűtelek 2 frt, Waisebeck József 1 frt, Tóth János 50 kr., Molnár Mihály 30 kr. Összeg 25 frt 74 kr.

— **Veszedelem desinfiálás.** A *Vas megyei Lapok* írja: Rohoncon történt. Winkler városbíró szigorú rendeletet adott ki, hogy minden Budapestre érkező utas a peronozspona permetezésére használj masinával, 5%-os karbol-oldattal desinfiáltassék. Ugyanez jött is egy jámbor kőműves legény Budapestre, kit azonnal odaallítottak a permetező gép elé. Míg a carbol-oldat a ruhát permetezte, addig csak hagyján volt, hanem mikor a kőműves arezára hullott a maró oldós, volt akkor jajgatással vegyes káromkodás. A permetező commissió bámulata csak akkor zökkent át megdöbbenésre, midőn a szegény kőműves aret zsebkendőjével letörölvendő, azon szoron tapaszlatra jött, hogy arcának egész bőre ottmaradt a zsebkendőn. Nos hát az egészben egy kis hiba történt. Nevezetesen az, hogy 5%-os karbol-oldat helyett 50%-osat használtak fertőtlenítésre. Még szerencse, hogy a szegény embernek szeméi épen maradtak.

— **Kit büntettek meg?** Felső-Ausztriában, Kreuzburgban egy iskolás fiu felgyújtott egy szénaboglyát. Ezért öt napi fogház büntetésre ítélték. Egy felségfolyamodványra az a döntés érkezett, hogy a fogház-büntetés iskolai fenytetésre változtatandó. A kerületi iskolafelügyelő erre elrendelte és a kormány helybenhagyta, hogy a fiu minden napért öt, összesen 25 óra iskolai áristomot kapjon. Az iskola hat tanítója felváltva tartozik felügyeletet gyakorolni és a fiut fogsága ideje alatt foglalkoztatni. A *Preussische Lehrerzeitung* ebből kifolyólag igen találóan azt kérdezi, hogy hat tulajdonképen ki gyújtotta fel a szénaboglyát? A fiu-e, vagy a hat tanító?

— **Hirdetmény.** A cs. és kir. közös hadügyminiszterium a hadsereg részére 1893. évben szükséges ruházati és bőrből készült felszerelési tárgyak egy részét a kisiparosok utján szándékozik beszerezni. A pályázatban csak az osztrák-magyar monarchia területén lakó és adófizető kisiparosok — egyenként vagy szövetséget képezve — kik a szállítandó tárgyakat tényleg saját műhelyökben készítették, vehetnek részt. A részletes föltételek az alulírt kamaránál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok legkésőbb 1892. év december 15-ik napjának déli 12 órájáig a közös hadügyminiszteriumnál nyújtandók be. Mire alulírt kamara az érdekelt körök figyelmét ezennel fölbírvja. Sopron, 1892. október hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Meghaltak** október hóban: Laticics Lajos, törvt. gyermek, 14 hó., r. k., gyomor és bélhurut. — Lágler Antalné, szőlőműves neje, 38 év., r. k., gümőkór. — Mayer Ferenczné, gyümölcsárú, 67 év., r. k., bél-üszkösödés. — Randweg János, földműves, (Svábfalu) 80 év., r. k., aggkór. — Nagy Julianna, 5 hó., ág. ev., veszületett gyengeség. — Rábi Tórné, negyedn ester neje, 72 év., ág. ev., véres agyaguta. — Kis Ferencz, kertész gyermeke, 2 1/2 év., ág. ev., veselob. — Schatzl Ágoston, földműves gyermeke, 2 év., r. k., torokgyík.

— **Kossuth Lajos véleménye az 1848-49-iki országos ereklje muzeumról.** A fővárosi vígadóbeli 48-as kiállítás rendezése közt vita támadt az iránt, hogy vidéken vagy Budapesten legyen az 1848-49-iki erekl-

lyéknök országos muzeuma. A vélemények nagy többsége a fővárost jelölte ki, hol több vidéki és idegen fordul meg naponként, mint a vidéki városok legtöbbjében egész éven át. E fontos dolog megvitatásánál volt azonban olyan is, a kinek lokalpatriotizmusa az ellenkezőt kívánta. Erre gróf Kreith Torinoba írt, miután meggyeztek, hogy a nagy számúított véleménye döntő lesz. Kossuth gróf Kreithhoz intézet levelében kijelenti, hogy a 48-49-iki ereklje országos muzeuma csak is Budapestben lehet. „Keptelen eszmének” tartja azt, hogy ilyen országos gyűjtemény vidéken legyen. Ezekután a rendezőség folyamodott a fővároszhoz ingyen-helyiségért és telekért egy illő épülethez, a mely közadakozásból fog épülni. A nagy bizottság megalakulta után olyan erekljekeket is elfogad a rendezőség, a melyek letétbe adatnak.

— **Orvosok dicsérik s ajánlják.** Pein Ch. úr, gyakorló orvos, Ha gen b a u - p. Korneuburg azt írja: „Mind azon esetekben, a hol Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacseit használtam, a siker minden tekintetben kitünő volt. Ebből látható, mily hasznos szer a Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacsa (egy doboz 70 kr. a patikában) gyomor-, máj-, epe-, aranyeres stb. bajokban. De mindig óvakodni kell, ne hogy valami hamisítványt, hanem csak is valódi, Brandt Richard gyógyszerész-fel svájci labdacset, a fehér keresztrel vörös alapon, szerezzünk be. Főraktár: Budapest, Török József patikája, Király-u. 12.

Közgazdaság.

Uj találmányok és műszaki leírások.

Közl: Bergl Sándor szabadalmi és mérnöki irodája Budapest VI. Andrásy ut 30.*

Az első hivatalos szabadalmi katalogus megjelent. Az érdekelt körökben, főleg az iparvilágban általános és kellemes meglepetést szült a hivatalos szabadalmi katalogus megjelenése, melyet Bergl Sándor mérnök kezdeményezése folytán a m. k. kereskedelemügyi miniszterium adott ki. Baross Gábor, volt kereskedelemügyi miniszter hazafias éleslátásának és a ressortjába tartozó magyar szabadalmazási ügy iránt való meleg érdeklődésnek köszönhető e mű megjelenése, mely egy új haladó lépést jelez a magyar szabadalmazás terén, annyival is inkább, mert már hosszú évek sora óta ez az első rendszeresen kiadott hivatalos szabadalmi katalogus. Az 54 nyomtatott ivre terjedő mű fölöleli az 1891. évben engedélyezett, érvényben tartott és érvénytelenné vált összes szabadalmakat és pedig tárgymutatóval és névjegyzékkel ellátva. E mű kiváló szolgálatokat van hivatva tenni az iparosoknak, iparvállalatoknak, ipartestületeknek, iparhatóságoknak és az ezekkel összeköttetésben álló összes köröknek, továbbá a jogvédőknek, akik már rég érezik egy ilyen mű hiányát, minthogy az magában foglalja mindazon adatokat, amelyek esetleges szabadalmi kihágások, egyáltalában szabadalmi peres esetekben mérvadók lehetnek. De sok érdeklő birtok a katalogus a nagy közönségre uterze is, mert megismerteti az olvasót az emberi genialitás legtrisebb termékeivel, melyeket még sem a lexikonokban, sem más ismerettárakban fel nem lelhet. A hivatalos szabadalmi katalogus terjesztésével a m. kir. kereskedelmi miniszter a „Magyar Szabadalmi Közlöny” e. szaklap szerkesztőségét (Bergl Sándor mérnöki- és szabadalmi-irodáját, VI. Andrásy-út 30.) bizta meg, mely a katalogust kizárólag a lap előfizetőinek ingyen adja, minthogy a mű a könyvkereskedésbeli forgalom kizárásával jelent meg és más uton be sem szerozhető.

Gyorsan megmerevedő aranyozó-öntőanyag előállítás. A gipsz, kreta és enyvből álló öntőanyagoknak, melyet az aranyozók keperketek, díszítések és alakzatok előállítására használnak, 6-8 órai időre van szükség, míg annyira megszilárdul, hogy a formából kivehető legyen. A timsó és ólomcukor hozzáátételével eszközölt kísérleteknek nem volt lényeges eredménye. Ellenben a káliumsulfát, káliumbissulfát vagy káliumcarbonáttal de főleg cromitissóval való keverése gyors merevülés, idez elő. A merevülés úgy is elérhető, ha a formát gáz- vagy vízszonnal berakjuk, melyek az említett sók oldatába vannak itatva. Ez utóbbi eljárás talán annyiban lenne célszerűbb, mivel ez esetben az öntött anyag fölületén a sók aligha hatnak keresztül, ami a rá következő aranyozásra nevez fontossággal bír.

Uj izzógáz-világítás. Egy angol vegyésznek sikerült izzógáz világosságot a szó tulajdonképeni értelmében alkotni, mely a feltaláló nézete szerint minden más világító rendszert, melyet ezen névvel ruháznak fel, valószínűleg le fog szorítani a térről. A tiszta platina világúak koránt sincs oly intensiv fénye, mint a magnezium-, mész-, asbest- vagy cirkonvilágításnak. A feltaláló tehát a kísérleteknek hosszú sorát ojtette meg, hogy platina világnak a szükséges fényt, vagy jobban mondva a kívánt erőt megadja, és végre sikerült is neki a platina sodronyok cirkonnal való oly sajátos kombinációját feltalálni, mely egy intensiv fényforrás iránt támasztott igényeknek teljesen megfelel. Az izzósodrony, azaz izzófonál egy vagy több tekercsessel ellátva egy üveg harangba helyeztetik, és ez egy közönséges bensen-lámpára tételik fel, azonban úgy, hogy ez utóbbi ne érjen a harangba. A meggyújtás általt történik, hogy a gázcsevar kinyitása utau a fonalat egy forró sodronnyal megérintjük. A gáz lefejtésére a harang felső részébe egy csövecsko van illesztve, melybe azonban, ha több lámpát egy gázforrásból akarunk megfőtölni, egy második lámpa és így tovább helyezendő.

* A fentti iroda lapunk előfizetőinek szabadalmi és ipari ügyekben díjtalanul szolgál felvilágosítással.

Irodalom.

— **Uj. Nagel Ottó** könyvkereskedésében, Budapest Museumkört a Nemzeti színház bérházában megjelent Knorr Alajos Öngyűrdjének 3-ik füzeté melyben a szerző folytatja a különleges bíróságoknak ismertetését, kik közt az osztrák-magyar bank válogatott bíróságának szervezetét, a konzularis bíróságok és a cs. és kir. főudvarnagyi hivatal hatáskörét. Ezután áttér a másodbíróságokra, ismerteti azok hatáskörét polgári perek és perenkivül továbbá kereskedelmi, váltó, csőd, hánya, valamint fenyítő ügyekben, fegyelmi és telekkönyvi ügyekben; a kir. törvényszékek mint másodbíróságok hatáskörét, felsorolja a kir. ítélőtáblákat és azok területét; előadja a legfőbb bírói hatóságok hatáskörét, nevezetesen a kir. Curia és a kir. pénzügyi közigazgatási bíróság ügykörét; azután ismert a kir. ügyészségeknek, nevezetesen a főügyészségeknek és kir. ügyészségeknek működésének ügykörét, a bírák és bírói havatálnokok felelősségének szabályait, és ezzel befejezést nyer a munka első része. A második rész címe „Okiratok” melyben legelőbb szól a jogokról és jogviszonyokról; személyiség, jogképesség és cselekvés képességéről; a családról, jogok feloosztásáról, dolgokról; birtok, tulajdon, zálogjog és szolgalmakról; a dologi terhekről, örökösödéséről; nevezetesen a törvényes örökösödéséről és törvényes osztályrészeiről; követelések, kötelezettségekről és kárról; a jogok és kötelezettségek biztosításáról, megváltoztatásáról és megszüntetéséről; ismerteti a szerzői jogot; különösen a szerzői jogot írói művekre, a szerző kizárólagos jogát, a szerzői jogtartamát, a szerzői jog bitorlásának következményeit és azok büntetését; továbbá szól a szerzői jogról zeneművekre sziuművekre uterze, zeneművek és zenés sziuművek nyilvános előadásáról a képművészet alkotásairól, földtérképek, a természettudományi, mértani, építészeti és más műszaki rajzok és ábrákról végre a fényképekről. Ezután értekezik az okiratokról általában, felsorolja a magán okiratok kellekeit, szól a magán okiratok nyelvééről alakjáról, az okiratok aláírásairól és keltéről. E tartalomdús füzet ára 30 kr.

— **A „Tanítók Szava”** tanítói közérdekek közlönye. Felelős szerkesztő Glatz György. E ritka ügyességgel és bátor ösztönzéssel szerkesztett a föltötte olesó (egész évfolyam, 12 füzet előfizetési ára csak 1 frt!) folyóiratból a szept.-okt. (9-10) kötetű számot kaptuk. A gazdag tartalomból Glatz Györgynek, a tanítói közérdekek ismert harcosának „A nagy tévedés”, Kiss Sándornak „A néptanítók anyagi helyzete” és szerkesztőnek „A magyar néptanítók fizetése” című cikkei érdemelnek különös figyelmet. Bár a f. János pedig, a jelen ifjusági író és elbeszélő „A három varosztélyu ablak” cím alatt egyikét azoknak az a gyönyörű reminiscenciáinak írja le, a mik úgy közvetlenségükkel, mint pedig ragyogó irályukkal igazán megkapok és páratlanok a maguk nemében. A tartalmas füzetet apróbb közlemények zárják be, melyek szintén a szerkesztő ügyességét dicsérik. Miután alig van tanügyi lapunk, a mely a tanítók érdekeit ily melegen, ily következetesen és kitartóan felkarolja, csak a maguk érdekét mozdítják elő azok a tanítók, a kik e derék folyóiratot járatták. Szerkesztőség, hova a megrendelések intendőnk: Budapest, VII. ker. Wesselényi u. 48. sz.

— **Technológiai Lapok.** Havonként kétszer megjelenő műszaki és ipari szakfolyóirat. Szerkesztő és kiadótulajdonos Táboraky Ottó a m. kir. technológiai iparmuzeum igazgatója. Az október havi 20-ik szám tartalma: A fotográfia a mérnök szolgálatában. Fehérvári István. — A tivolirómai elektromos mű. — A füstamésztes kérdéséhez. — Vegyes közlemények. — Találmányok leírásának kivonata. — Engedélyezett szabadalmak. — Kérdőszekrény. — Pályasatok. — Ajánlati árlejtések. — Czimtar. — Alkalmi vétel és eladás. — Betöltendő állások és állat keresők. — Külön hirdetések. — Előfizetési díj: egész évre 8 frt, félévre 4 frt 50 kr., negyedévre 2 frt 50 kr. Mutatvány-azmot ingyen küld a kiadóhivatal, Budapest, VII. Rottenbillar-utca 12. sz.

Felelős szerkesztő: *Wittinger Antal.*

Nyilt-tér.

Fekete, fehér és szines damast selymeket méterenként 1 frt 40 krtól 7 frt 75 krig (38 különböző fajtában szálit egyes megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végekben is postabér és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selymgyára Zürichben. Mintak postafordulóval küldetnek. Svájczba czimzolt levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Piaczi-árak.

Buza	100 kilo	7 frt.	— krtól	7 frt. 50 kr-ig
Rozs	• • •	6 • 40	•	7 • —
Árpa	• • •	5 • 20	•	5 • 80
Kukoricza	• • •	6 • —	•	6 • 20
Zab	• • •	5 • —	•	5 • 60

Vasuti menetrend.

Kilom.	Állomások.		sz. vegyes vonat		
			II. III. oszt. kocsi		
—	Középeurópai idő.		raggel	d. u.	osta.
—	Közseg	ind.	5 ⁰⁰	11 ³⁵	5 ³⁰
6	Lukácsháza	(m. h.)	5 ¹⁵	12 ⁰⁰	6 ⁰⁰
12	Német-Gencs	(m. h.)	5 ³⁰	12 ¹⁵	6 ¹⁵
18	Szombathely	érk.	5 ⁴⁵	12 ³⁰	6 ³⁰
—	Szombathely	ind.	6 ⁴⁵	3 ¹⁰	7 ⁰⁵
7	Német-Gencs	(m. h.)	7 ⁰¹	3 ²¹	7 ¹⁵
13	Lukácsháza	(m. h.)	7 ¹⁰	3 ³⁰	7 ²⁵
18	Közseg	érk.	7 ²¹	4 ⁰¹	7 ³¹

Csak kedden és pénteken közlekedik egy negyedik vonat Közsegről 8 ó. 10 perczkor és Szombathelyről 11 ó., — perczkor.

Déli vasuti menetrend.

Szombathelyről Bécs felé indul:

Szombathely	reg 4.01	reg. 5.57	d. e. 9.01	d. u. 4.14
Acád	4.22	6.19	9.18	4.—
Bécsbe ér.	7.27	9.40	d. e. 1.54	9.15

Bécs felől Szombathelyre indul:

Bécs	regg. 7.20	dálb. 1.20	d. u. 5.05	est. 7.40
Acád	10.41	6.25	9.44	6j. 12.20
Szombath.	10.55	6.44	10.02	12.37

Szombathelyről Nagy-Kanizsa felé indul:

Szombath.	d. e. 11.05	este 7.05	éjjel 12.51
Dömötöri	11.22	7.27	1.10
Ujvári	11.32	7.41	1.21
Ujvári (Egervás)	d. e. 11.40	7.51	1.29
N. Kanizsa	12.27	8.47	2.19
N. Kanizsa	1.34	10.15	3.42

Kanizsa felől Szombathelyre indul:

N. Kanizsa	d. u. 2.10	reggel 6.05	éjjel 12.45
Sz. I. (Z. Egervás)	8.20	7.22	2.15
Győrvar	4.02	8.08	3.05
Molnári	4.10	8.17	3.04
Dömötöri	4.20	8.28	3.27
Szombathelyre ér.	4.30	8.45	3.47

H i r d e t é s e k.

2619/92.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a községi általános örökös-penzár végrehajtónak özv. Kager Amália. érdektársai végrehajtást szenvedők elleni 8000 ft — kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a községi kir. járásbírósg területén lévő Közeg szab. kir. városban fekvő a községi 584 számú tjkvben felvett A † 1059/e helyszámu házhelyre 70 forint, az A † 1060 helyszámu 628 házsámu házra 1280 forint utóajánlati árban az újabb árverést elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok

az 1892. évi december hó 2-ik napján d. u. 2 órakor a községi kir. járásbírósg telekkvi osztályának hiv. helyiségében

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron, esetleg magasabb ígért mellett eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Közegen, 1892. évi október hó 11 napján.

A községi kir. járásbírósg uirt telekkönyvi hatóság.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kuntner Ferencz végrehajtónak Faly Mátvás végrehajtást szenvedők elleni 130 ft — kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a községi kir. járásbírósg területén lévő Közeg szab. kir. városban fekvő a községi 489. számú tjkvben A I. 859. 860. hrsz. számú 517. házsámu 1/2 részben végrehajtást szenvedők Faly Mátvás 1/2 részben neje Schláffer Anna és 1/2 részben Faly Jánosné szül. Renner Erzsét illető egész ingatlanra 581 ftban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az

1892. évi november hó 15-ik napján d. e. 10 órakor ezen bíróság hiv. helyiségében

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Közegen, 1892. évi szeptember hó 5. napján.

A községi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság.

1377/62.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Weiss Samu végrehajtónak Moser Gottfried végrehajtást szenvedők, illetve neje Lobl Teréz árverési vevő elleni 150 ft 46 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a községi kir. járásbírósg területén lévő Léka községben fekvő a lékai 2. sz. tjkvben I 1352 hrsz. a lékai 901 sz. tjkvben A I. 670. 885. 911. 1899. hrsz. a lékai 938 sz. tjkvben A I. 442. 467. 1217. 1707. 1794. 1915. hrsz. és a lékai 953 sz. tjkvben A I 652. hrsz. ingatlanokból Moser Gottfriedet illető felére 387 ftban, ugy a lékai 771 sz. tjkvben A † 324 hrsz. a Moser Gottfried tulajdonánál felvett szántóra az árverést 36 ft — krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az

1892. évi november hó 30-ik napján d. e. 10 órakor Léka község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Közegen 1892. évi június hó 15-ik napján.

A községi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Magyar királyi

ORSZ. KÖZPONTI MINTAPINCE

kizárólagos elárúító képviselet ajánlja kitünő

minőségű palackborait és cognacot.

Borok hordókban is szállítanak.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Főraktár: Budapest, mérleg-utca 4.

Fiokraktár: Erzsébet-körút 56.

Köszén és Coaks-eladás.

100 kg. pibersteini barnadarabszén 1.40 ft.

100 kg. wiesei fény-darabszén 1.50 „

100 kg. prima gáz-coaks 2.40 „

A legjobb minőségben, bérmentve házhoz szállítja

Kirchknopf Mihály,

vaskereskedő Közegen, főtér.

STADLER ZSIGMOND

DIVATÁRUHÁZA — ezelőtt Stadler Salamon — SZOMBATHELY

← ALAPITTATOTT 1821. →

Dús és szék mindenmü uri és női divatcikkek, Confectio, fehérnemüek, vásznak, selyem- és kézmüártekban a legfinomabb kiváltás — Kelengyék. uri- és női toilettek, felöltök stb. a legutolsó divat szerinti elkészítését, legjutányosabb árak mellett eszközölöm.

Nagybani áruosztályomat (I. emelet) a t. cz. kereskedő urak — és az első magyar vitorlavászon, vízmentes ponyva és zsákgyárunk nálam lévő raktárát a t. cz. uradalmak és gazdászok b. figyelmébe ajánlom.

Mintagyűjteménnyel kívánatra bérmentve szolgálók.

Teljes tisztelettel

Stadler Zsigmond.

Hat aranyérem, diszkereszt és diszoklevelek.

COGNAC

Gróf Esterházy Géza

saját gyártmánya

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól izlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánnyal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség:

A * * * * COGNAC

mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból idegen anyagok hozzávegyítése nélkül, francia mód szerint készül s ezért

járványos betegségeknel, így kolera ellen

óvszerül sikerrel használtatik.

A gróf Esterházy Géza-féle cognagyár

igazgatósága.

Budapest, VI. külső vácsi-ut 23.

Páris, Lipcse, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

Csak akkor valódi, ha a bortelelőn dagon az az egéttel felirattal van: „GRÓF ESTERHAZY GÉZA”

A forgalomban lévő valódi francia cognacokkal valódi lehet.

A magas kormány kezdeményezése folytán alapított

„HUNGARIA” műtrágya-, kénsv- és vegyi ipar részvény-társaság

ajánlja saját gyártmánya, tiszta kénsvval feltárt, elismert kitünő minőségű műtrágyáit: csontliszt-, spodium-, ammoniak- és ásványi superphosphatokat, párolt csontlisztet, Thomassalakot, chillsaletromot, kénsvvas kálit és ammoniakot; különlegességeket, mint: szőlő-, répa-, rét-, kender- stb. trágyát és mindennemü egyéb műtrágyát, kénsvat, réz- és vasgálicot. — Talaj-elemek díjmentesen eszközöltetnek. Felvilágosítással és árjegyzékkel készségesen szolgál gyáraink központi irodája Budapest V. Erzsébett. 9. sz. ll. a. hóv levelek és megrendelések intézendők. Telefon-szám 882.

Thomas-salak.

Mindennemü **műtrágya.**